

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2015)0289

Beskyttelse af EU's finansielle interesser: Mod resultatbaseret kontrol med den fælles landbrugspolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 8. september 2015 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser: Mod resultatbaseret kontrol med den fælles landbrugspolitik (2014/2234(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Revisionsrettens udtalelse nr. 1/2012 om visse forslag til forordninger vedrørende den fælles landbrugspolitik i perioden 2014-2020,
 - der henviser til Revisionsrettens udtalelse nr. 2/2004 om indførelse af "én enkelt revisionsmodel",
 - der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 16/2013 med titlen "Status over én enkelt revision ("single audit") og Kommissionens anvendelse af de nationale revisionsmyndigheders arbejde på samhørighedsområdet",
 - der henviser til den årlige aktivitetsrapport fra 2013 fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0240/2015),
- A. der henviser til, at reglerne i løbet af de to reformrunder af den fælles landbrugspolitik er blevet mere forskelligartede og komplekse;
- B. der henviser til, at mere komplekse regler fører til flere fejl i praksis;
- C. der henviser til, at målene i den fælles landbrugspolitik skal opfyldes, samtidig med at den gensidige forståelse og tillid mellem alle EU's institutioner og nationale og regionale organer skal sikres, for at den fælles landbrugspolitik kan gennemføres effektivt;
- D. der henviser til, at en mere effektiv og virkningsfuld reform af den fælles

landbrugspolitik kræver forenkling og mindre bureaukrati for at kunne opfylde målene i den fælles landbrugspolitik;

- E. der henviser til, at udgifterne til kontroller og rådgivning til relevante aktører og landbrugere på nuværende tidspunkt anslås til 4 mia. EUR om året på medlemsstatsniveau, som sandsynligvis vil stige, hvilket ligeledes kan gøre sig gældende for fejlprocenterne som en konsekvens af gennemførelsen af den seneste reform af den fælles landbrugspolitik, navnlig indførelsen af mere "grønne" tiltag;
- F. der henviser til, at 2013-reformen har medført betydelige ændringer i de oplysninger, som landbrugere skal vedlægge deres ansøgninger og som begrundelse for anmodninger, og medført nye krav, som risikerer at resultere i en højere fejlprocent i den indledende indlærings- og tilpasningsfase;
- G. der henviser til, at det er vigtigt, at aktørerne ikke bebyrdes med et uforholdsmæssigt stort antal af inspektioner;
- H. der henviser til, at målene i den fælles landbrugspolitik skal opfyldes, samtidig med at den gensidige forståelse og tillid mellem alle EU's institutioner, nationale og regionale organer skal sikres, for at den fælles landbrugspolitik kan gennemføres effektivt;
- I. der henviser til, at landbrugerne tilskyndes til at stille tjenester til rådighed, såsom landskaber, biodiversitet i landbruget og klimastabilitet, til trods for at disse ikke har nogen markedsværdi;
- J. der henviser til, at udgifterne til kontroller og rådgivning til relevante aktører og landbrugere på nuværende tidspunkt kan anslås til 4 mia. EUR på medlemsstatsniveau; understreger behovet for at minimere udgifterne til kontroller og den bureaukratiske byrde, som de medfører;
- K. der henviser til, at resultatbaserede kontroller kan vise sig at være en nyttig metode, idet der er behov for stabilitet og en ansporende tilgang fra de administrative organers side, med henblik på at opbygge tillid til de endelige støttemodtagere; minder dog om, at det ikke er muligt at indføre ét enkelt system, der kan anvendes på alle de forskellige typer og størrelser af landbrugsbedrifter i EU;
- L. der henviser til, at forgrønnelsesforanstaltningerne, som blev indført ved den seneste reform af den fælles landbrugspolitik, sigter mod at øge landbrugets bæredygtighed ved hjælp af forskellige instrumenter:
 - en mere enkel og mere målrettet krydsoverensstemmelse
 - grønne direkte betalinger og frivillige foranstaltninger, der er til gavn for miljøet, klimaændringerne og landdistriktsudviklingen;
- M. der henviser til, at Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter¹ vurderede, at det var nødvendigt at udstede 51 forbehold for visse betalingsorganer;
- 1. er enig med Revisionsretten i, at "ordningerne for udgifterne under den fælles

¹ Den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter for 2013.

landbrugspolitik for perioden 2014-2020 fortsat er komplekse"¹; minder dog om, at kompleksiteten af den fælles landbrugspolitik skyldes diversiteten i europæisk landbrug, og at forenkling ikke må resultere i en afvikling af de instrumenter, som er blevet vedtaget;

2. opfordrer til at gøre den fælles landbrugspolitik mindre bureaukratisk med henblik på at reducere fejlprocenten og indføre instrumenter, der vil gøre det muligt at skelne mellem fejl og svig;
3. opfordrer til, at der ved anvendelsen af resultaterne af kontrollerne og med hensyn til en eventuel pålæggelse af sanktioner skelnes mellem utilsigtede udeladelser og tilfælde af svig, idet udeladelser i reglen ikke medfører økonomiske skade for skatteyderne;
4. opfordrer til at føre en mindre bureaukratisk fælles landbrugspolitik, som kan gennemføres og fortolkes klart, med henblik på at reducere fejlprocenten og for at oprette instrumenter, der vil gøre det muligt at skelne mellem fejl og svig, samtidig med at det sikres, at landbrugerne fortsat kan opretholde den vigtige fødevarereproduktion, som udgør kernen i politikken; mener, at en vedvarende indsats for at håndtere kompleksiteten i og strømlining af den fælles landbrugspolitik funktion er en af nøgelfaktorerne til at tiltrække nye aktører til landbruget og fastholde dem og deres færdigheder for at sikre en blomstrende landbrugssektor i fremtiden; forventer i denne forbindelse effektive foranstaltninger fra programmet for bedre regulering; glæder sig over Kommissionens beslutning om at forlænge fristen for ansøgninger om direkte betalinger med én måned og mener, at det er et skridt hen imod en mindskelse af fejlprocenten for den fælles landbrugspolitik;
5. opfordrer indtrængende til, at der gives mere præcis vejledning til både nationale myndigheder og landbrugere med henblik på at mindske fejlprocenten;
6. støtter Kommissionens initiativ med at forenkle den fælles landbrugspolitik med en øjeblikkelig undersøgelse af foranstaltninger, som kan iværksættes hurtigt, eftersom dette vil komme landbrugerne, betalingsorganerne, EU-institutionerne og skatteyderne til gode; opfordrer ligeledes indtrængende til, at der ved midtvejsrevisionen fremsættes forslag til ændringer i basisretsakten til behandling i forbindelse med reformen for den næste finansieringsperiode;
7. frygter, at den mest sandsynlige fejlprocent, som Revisionsretten har konstateret, vil stige på området for den fælles landbrugspolitik direkte betalinger i perioden 2014-2020, navnlig på grund af den omstændighed, at den næste rammeordning for krydsoverensstemmelse endnu ikke imødegår af en mindskelse af den unødvendige kompleksitet i landbrugspolitikken, hverken for forvaltningsmyndighederne eller for modtagerne;
8. minder om, at Parlamentet og Revisionsretten ofte har understreget nødvendigheden af at finde den rette balance mellem en lavere administrativ byrde og effektiv finansiel kontrol;
9. bemærker, at udgifterne til kontrollen med den fælles landbrugspolitik allerede beløber sig til 4 mia. EUR om året, og at de vedrører 50 mio. transaktioner med et budget for

¹ Revisionsrettens udtalelse nr. 1/2012 om visse forslag til forordninger vedrørende den fælles landbrugspolitik i perioden 2014-2020.

landbrug på ca. 58 mia. EUR;

10. glæder sig over, at Kommissionen prioriterer nye bestræbelser på en forenkling af den fælles landbrugspolitik, og at den som det første foreslår at forenkle en række delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter;
11. går kraftigt ind for at forbedre kvaliteten og sammenhængen i kontrollerne frem for at øge antallet af medlemsstaternes, Kommissionens og Revisionsrettens kontroller inden for landbruget;
12. understreger endvidere, at kontroller er en garanti for, at penge fra EU-budgettet, der er øremærket til finansiering af den fælles landbrugspolitik, bruges til de rigtige formål;
13. minder om, at formålet med ordningen med én enkelt revisionsmodel er at indføre en enkelt revisionskæde lige fra de endelige modtagere til Den Europæiske Unions institutioner;
14. finder det beklageligt, at ordningen med én enkelt revisionsmodel endnu ikke er effektiv, og at medlemsstaternes kontrolsystemer ikke lever op til deres fulde potentiale; minder medlemsstaterne om deres ansvar for at sikre det første effektive niveau af kontroller, samtidig med at de minimerer byrden for landbrugerne, og om deres ansvar for at udnytte de eksisterende muligheder for at indføre fleksibilitet i forbindelse med tilrettelæggelsen af kontroller;
15. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at finde metoder til at optimere og kombinere kontrollerne i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, således at de udvalgte støtteberettigede om muligt kun underlægges én kontrolrunde om året;
16. understreger, at den mest sandsynlige fejlforekomst ifølge Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for regnskabsåret 2013:
 - a) ville have været 1,1 % lavere for så vidt angår de direkte betalinger og dermed relativt tæt på væsentlighedstærsklen på 2 %, hvis de nationale myndigheder havde anvendt alle de foreliggende oplysninger til at forhindre, afsløre og korrigere disse fejl – i det mindste delvist¹
 - b) ville være blevet reduceret til 2 % for så vidt angår området for udvikling af landdistrikter, hvis de nationale myndigheder havde anvendt alle de foreliggende oplysninger til at forhindre, afsløre og korrigere fejl²;
17. beklager, at Kommissionen var nødt til at opjustere de fejlprocenter, som 42 ud af 68 betalingsorganer med en restfejlprocent på over 2 % havde oplyst, til trods for at næsten alle betalingsorganerne for de direkte betalinger var akkrediteret og godkendt af godkendelsesmyndighederne, og til trods for at 79 ud af de 82 forvaltningserklæringer, som betalingsorganerne afleverede, modtog en blank revisionspåtegning fra godkendelsesorganerne i 2013;
18. forventer, at de nye opgaver, som er blevet pålagt certificeringsorganerne i medfør af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og (EU) nr. 1306/2013, vil forbedre pålideligheden af de data, der fremsendes af medlemsstaterne for så vidt angår deres

¹ Revisionsrettens årsberetning 2013, pkt. 3.8.

² Revisionsrettens årsberetning 2013, pkt. 4.8.

forvaltning af EU's landbrugsmidler;

19. opfordrer Kommissionen til at ændre retningslinjerne for certificeringsorganerne med henblik på at kunne foretage en nøjere verificering af sammenstillingen af de statistiske rapporter;
20. gentager sit krav til Kommissionen om at udarbejde forslag med sigte på at sanktionere svigagtige eller ukorrekte indberetninger fra betalingsorganernes side, som skal omfatte følgende tre dimensioner: kontrolstatistikker, erklæringer fra betalingsorganerne og det arbejde, der udføres af godkendelsesorganerne; anmoder om, at Kommissionen tillægges beføjelse til at trække godkendelsen af betalingsorganet tilbage i tilfælde af alvorlige vildledende oplysninger;
21. forventer, at Kommissionen hurtigt vil gøre fuld brug af processen for forenkling af den fælles landbrugspolitik, navnlig for så vidt angår de besværlige og komplekse regler for krydsoverensstemmelse og grønne foranstaltninger, hvilket i sidste ende vil påvirke landbrugere i hele Europa;
22. støtter Kommissionens initiativ til at forenkle den fælles landbrugspolitik ved hjælp af øjeblikkelige overvejelser om foranstaltninger, som kan iværksættes hurtigt, eftersom dette vil komme landbrugerne, betalingsorganerne, EU-institutionerne og skatteyderne til gode; opfordrer desuden indtrængende til, at der fremsættes ændringsforslag til basisretsakten; opfordrer Kommissionen til at fremsætte konkrete forslag til forenkling af den fælles landbrugspolitik under hensyntagen til feedback modtaget fra relevante aktører i landbrugssektoren;
23. slår til lyd for en styrkelse og en fuldstændig gennemførelse af ordningen med én enkelt revisionsmodel ved at samordne de kontrolaktiviteter, som foretages af de forskellige institutioner, og opfordrer til, at den administrative byrde, som er forbundet med revisionerne, lettes på en sådan måde, at landbrugerne ikke udsættes for flere forskellige kontrolbesøg ved flere forskellige lejligheder fra de ansvarlige organers side, eller i medfør af en enkelt eller alle forordninger i overdreven grad eller flere gange udsættes for kontrolbesøg fra Kommissionens og Revisionsrettens side i løbet af samme år, hvilket som følge af det reducerede antal af kontrolbesøg ville mindske byrden for landbrugerne; opfordrer til, at de revisionsopgaver, som udføres af godkendelsesorganerne og andre medlemsstatsorganer, lægges sammen; bemærker, at de råd, som både de nationale myndigheder og Kommissionen giver i retningslinjerne til landbrugerne om implementeringen af den fælles landbrugspolitik, ofte modsiges af de vurderingskriterier, som Revisionsretten anvender, hvilket resulterer i bøder, der både er uforholdsmæssige og uventede;
24. er fortalere for en integreret kontroltilgang, hvor alle de nødvendige kontrolbesøg på en given landbrugsbedrift – hvor det er muligt – udføres på samme tid, således at antallet af kontrolbesøg på stedet holdes på et lavt niveau, og de dermed forbundne økonomiske og tidsmæssige omkostninger og byrder for administrationer og landbrugere kan mindskes, og kontrolprocessen strømlines;
25. minder Kommissionen om, at risikoen for utilsigtede fejl som følge af komplekse regler i sidste ende bæres af støttemodtageren; opfordrer til, at der vedtages en rimelig, forholdsmæssig og effektiv politik vedrørende sanktioner til støtte for denne tilgang, f.eks. ved at undgå dobbelt straf for at have begået den samme fejl under såvel enkeltbetalingsordningen som i forbindelse med krydsoverensstemmelse;

26. mener, at betalinger med henblik på at sikre en smidig projektgennemførelse ikke bør afbrydes, når der konstateres mindre fejl og/eller skrive- og regnefejl;
27. anmoder om, at Kommissionen, medlemsstaterne og Revisionsretten udvikler yderligere risikobaserede revisionsstrategier, som tager højde for alle relevante data, herunder forudgående identifikation af de bedste/dårligste aktører pr. politikområde;
28. understreger, at der bør udvikles kriterier for at definere, hvilke medlemsstater der identificeres som værende dem, der klarer sig bedst/værst;
29. minder om, at en lang række medlemsstater kan betragtes som "dårligst" for så vidt angår forvaltningen af EU-midler afhængigt af det pågældende politikområde;
30. insisterer på, at definitionen af præstation i kontrolmæssig henseende bør være baseret på en checkliste og primært bør omfatte kvaliteten af medlemsstaternes kontroller og administrative systemer, dvs. forvaltnings- og godkendelsesmyndighedernes effektivitet, regelmæssighed og pålidelighed;
31. mener, at de medlemsstater, der klarer sig bedst inden for hvert politikområde, bør belønnes med færre EU-kontroller;
32. mener, at udviklingen og forvaltningen af resultatbaserede kontroller på ingen måde bør blive en kilde til øget usikkerhed med hensyn til EU's fødevareforsyningsikkerhed;
33. opfordrer de medlemsstater, der klarer sig bedst, til at dele deres erfaringer med de medlemsstater, der klarer sig dårligst;
34. anmoder om, at Kommissionen tilskynder til udveksling af bedste praksis for at sikre, at kontrollerne bliver så gnidningsløse som muligt og til mindst mulig gene for landbrugerne;
35. bemærker, at medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 59, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1306/2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik "sikrer, med henblik på en effektiv risikoforvaltning, det nødvendige minimumsniveau for kontrol på stedet og forhøjer om nødvendigt dette minimumsniveau; medlemsstaterne kan begrænse dette minimumsniveau, når forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer korrekt og fejlprocenterne ligger på et acceptabelt niveau";
36. anmoder endvidere Kommissionen om at definere det i artikel 59, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1306/2013 omhandlede acceptable niveau og om at indlede en dialog med Parlamentet og Den Europæiske Revisionsret i denne henseende;
37. tilskynder medlemsstaterne til at udvikle yderligere e-forvaltningsinitiativer, der skal sigte mod at mindske fejlprocenten ved at forebygge fejl i ansøgningsfasen som et mellem- og langsigtet mål; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overholde den i artikel 122, stk. 3, i forordningen om de fælles bestemmelser fastsatte mældato og til at overgå til e-samhørighed i forbindelse med projektansøgning, -forvaltning og -kontrol; mener, at fuld datagennemsigtighed og -tilgængelighed er af afgørende betydning for at forhindre og bekæmpe ethvert misbrug; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at gøre det obligatorisk at offentliggøre den dokumentation, der forelægges af støttemodtagerne;

38. mener, at fuldstændig højhastighedsbredbåndsdækning i landbrugsområderne sammen med væsentlig bevidstgørelse herom og uddannelse i brugen heraf vil være et afgørende redskab til at gøre alle landbrugere i stand til at drage nytte af de nyeste ansøgnings- og anmodningssystemer inden for den fælles landbrugspolitik;
39. opfordrer til, at der gøres en yderligere indsats for at gøre ansøgningssystemerne og landbrugernes ansøgningsformularer mindre indviklede, og støtter medlemsstaternes øgede brug af e-forvaltningsteknologi med det formål på forhånd at undgå fejl i forbindelse med ansøgningsprocessen, som vil kræve, at modtagerne har adgang til bredbåndsinternet; tilskynder Kommissionen til at indføre et program, som skal bidrage til uddannelse af ældre landbrugere; understreger de omfattende investeringer i bredbåndsnat i landdistrikterne og opfordrer medlemsstaterne til at stræbe efter at digitalisere ansøgningsprocessen; minder om, at en pålidelig gennemførelse af e-forvaltningsteknologier kræver, at medlemsstaterne udvikler, finansierer eller samfinansierer en sådan teknologi.
40. opfordrer medlemsstaterne til at anvende digitaliseringsprogrammer med hensyn til forholdet mellem forvaltning og landbrugsbedrifter med henblik på at opnå et "samlet bedriftsdossier", der omfatter integreret og synkron forvaltning af afgrødedata; mener, at en sådan forenkling vil samle områder, som i øjeblikket administreres separat (afgrødeplaner, individuelle forsikringsplaner og logbøger), idet bedrifterne ville skulle indsende én enkelt erklæring, der dernæst ville blive delt mellem forvaltningsdepartementerne, hvilket ville medføre øget effektivitet for så vidt angår disse forvaltningsdepartementers kontroller og således til en reduceret risiko for betalingsfejl smat til strømlining af kontroller;
41. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de statslige/regionale organer, der har at gøre med gennemførelsen af den nye fælles landbrugspolitik, kommunikerer med hinanden og arbejder effektivt sammen, hvilket er til fordel for de landbrugere, der gennemfører politikken i praksis;
42. mener, at der er talrige fordele på lang sigt forbundet med at udvikle og vedtage industrielle internetbaserede løsninger både inden for landbrug og kontrol, især hvad angår integrerede løsninger for støttemodtagere og betalingsorganer; forventer, at dette vil indvirke positivt på overensstemmelsen, pålideligheden og omkostningseffektiviteten af kontrollerne; opfordrer indtrængende Kommissionen til at vedtage og gennemføre pilotprojekter på dette område; minder om, at denne tilgang er afhængig af, at medlemsstaterne forpligter sig til at levere faste bredbåndsforbindelser til landdistrikter i hele EU;
43. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med alle relevante interesserede parter, herunder – men ikke begrænset til – Revisionsretten, medlemsstaterne og støttemodtagernes organisationer om at forberede en langsigtet strategi, der skal behandle ikke-politikrelaterede metoder til at forhindre, at byrden for støttemodtagere og inspektører vokser yderligere som følge af fremtidige reformer af den fælles landbrugspolitik og ændringer af de grundlæggende retsakter;
44. anmoder Kommissionen om at overholde princippet om kontrollerbarhed, der allerede gælder inden for udvikling af landdistrikter, når den i overensstemmelse med artikel 46 i forordning (EU) nr. 1307/2013 udarbejder et forslag til en lovgivningsmæssig retsakt vedrørende det miljømæssige fokusområde;

45. anmoder Kommissionen om at behandle spørgsmålet om nedsættelsen af minimumsniveauet for kontrol, der er fastsat i artikel 59 i forordning (EU) nr. 1306/2013, i den evalueringsrapport, der er omhandlet i samme forordnings artikel 110 om overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik;
46. anmoder Kommissionen om at udarbejde et udkast til en meddelelse om muligheden for at indføre resultatorienterede forvaltningssystemer på alle landbrugspolitikens områder, navnlig for så vidt angår investeringer i udvikling af landdistrikterne, med henblik på at indlede en debat med alle interessenter om indførelse af dette princip i EU-lovgivningen;
47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, Det Europæiske Råd og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.